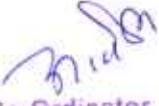

2:31

Seminar Presentation with ICT Tools

Co-ordinator,
Internal Quality Assurance Cell
BMC's, College of Social Work
Chopda, Dist. Jalgaon

Principal
Bhagini Mandal Chopda Sanchait
College of Social Work, Chopda

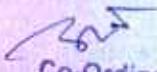
2.3.1

भगिनी मंडळ चोपडा संचलित
समाजकार्य महाविद्यालय, चोपडा, झि. जळगाव

वर्ग : बी.एस.डब्ल्यू. प्रथम वर्ष

विषय : पर्यावरण अभ्यास

प्रा.आशिष सुभाषलाल गुजराठी

Co-ordinator,
Internal Quality Assurance Cell
BMC's, College of Social Work
Chopda, Dist. Jalgaon

Principal
Bhagini Mandai Chopda Sanchait
College of Social Work, Chopda

प्रकरण दुसरे

नैसर्गिक साधन संपत्ती

पृथ्वीवर मानव हा सर्वात बुद्धिमान प्राणी आहे. आपल्या बुद्धिमत्तेच्या जोरावर अनेक असाध्य गोष्टी साध्य केल्या आहेत. पण त्यासाठी मानवाने नैसर्गिक साधन संपत्तीचा अती वापर करण समतोल बिघडवला आहे.

साधन संपत्ती :

व्याख्या : पर्यावरणामधील ज्या पदार्थाचा वापर मानवाने स्वतःच्या गरजा भागविण्यासाठी केला आहे त्या पदार्थाना साधन संपत्ती असे म्हणतात.

झिप्पर मॅन : ज्या पदार्थ किंवा वस्तुंमुळे गरजांची समाधानकारक पूर्तता करता येते त्याला नैसर्गिक साधन संपत्ती असे म्हणतात.

नैसर्गिक साधन संपत्ती मर्यादित प्रमाणात उपलब्ध आहे. मानवाने तिचा वापर काटकसरीने आणि प्रमाणात करायला पाहिजे.

[Signature]
Co-ordinator,
Internal Quality Assurance Cell
BMC's, College of Social Work
Chopda, Dist. Jalgaon

[Signature]
Principal
Shantini Mandir Chopda Sanchal
College of Social Work Chiplun

साधन संपत्तीचे वर्गीकरण :

१) पारंपरीक व अपारंपरिक साधन संपत्ती :

मानव निसर्गातील काही साधनांचा वापर प्राचीन काळापासून करीत आलेला आहे. त्यास पारंपरिक साधन संपत्ती असे म्हणतात. उदा. लाकूड, दगड, माती, दगडी कोळसा, खनिज तेल.

पूर्वीपासूनच ज्ञात असलेल्या घटकांचा वापर नवीन तंत्रज्ञाच्या साध्यमातून केला जातो. त्यास अपारंपरिक उर्जा साधने असे म्हणतात. उदा. पवनचक्की, सौर शक्ती, बायोगॅस.

२) विनाशी व अविनाशी साधन संपत्ती :

जी साधन संपत्ती एकदा वापर करून कायमखरूपी नष्ट होते त्यास विनाशी साधन संपत्ती असे म्हणतात. उदा. दगडी कोळसा, खनिज तेल. ज्या साधन संपत्तीचा वापर पूनःपून्हा करता येतो त्यास अविनाशी साधनसंपत्ती म्हणतात. उदा. जलविद्युत, पवनशक्ती, सौरशक्ती.

३) कालांतराने निर्माण करता येणारी किंवा निर्माण होणारी साधन संपत्ती :

ज्या साधन संपत्तीला काही विशिष्ट कालावधीनंतर पूळ्हा निर्माण करता येते किंवा ती साधनसंपत्ती निर्माण होते त्यास कालांतराने निर्माण करता येणारी किंवा निर्माण होणारी साधन संपत्ती असे म्हणतात. उदा. शेती उत्पादने, लोकर, मांस, मासे, दूध, दूग्धजन्य पदार्थ .

४) जैविक व अजैविक साधन संपत्ती :

प्राणी, वनस्पती व मानव यांचा समावेश जैविक साधन संपत्तीमध्ये होतो. मानव आपल्या मुलभूत गरजा वनस्पती व प्राणी यांपासून मिळणाऱ्या पदार्थांपासून पूर्ण करीत असतो.

अजैविक साधन संपत्तीमध्ये खडक, खनिजे, पाणी, वारा, सूर्यप्रकाश यासारख्या घटकांचा समावेश होतो.

Co-ordinator,
Internal Quality Assurance Cell
BMC's, College of Social Work
Chopda, Dist. Jalgaon

Principal
Bhagini Mandal Chopda Sanchait
College of Social Work,Chopda

2-6

समाजकार्य महाविद्यालय चोपडा

फिल्ड वर्क सेमिनार

सदरकत्ताचे नाव:- प्रजापती ठाकुरप्रसाद बंसराज (MSW-I)

विषय:- व्यक्ती सहयोग समाज कार्याचे तत्वे

मार्गदर्शक शिक्षक:- डॉ. प्रा. व्ही. आर. गुंजाळ

Co-ordinator,
Internal Quality Assurance Cell
BMC's College of Social Work
Chopda, Dist. Jalgaon

Principal
Shanty Mundra Chopda Sanchal
College of Social Work, Chopda

व्यक्ती सहयोग समाज कार्याचे तत्वे

१. वैयक्तिकरण
२. स्विकार
३. उददेशपुर्ण भावनाचे तत्व
४. विचारांची देवाण घेवाणचे तत्व
५. सहभागाचे तत्व
६. स्वंयम निर्णयाचे तत्व
७. स्व जागृतीचे तत्व

➤ वैयक्तिकरण

व्यक्ती सहयोग कार्यात वैयक्तीकरण तत्वला अतिशय महत्व आहे. कारण व्यक्ती सहयोग कार्यात व्यक्तीचा समस्या किंवा अडचणीचे निराकरण करण्यासाठी व्यक्ती सहयोग कार्यकर्ता कार्य करीत असत कारण व्यक्ति सहयोग कार्यात कार्यकर्ता विभिन्न समस्याची पिढीत व मदतीची अपेक्षा असणा-या विभिन्न व्यक्ती सोबत कार्य करीत असतो. अशा वेळेश कार्यकल्याला वैयक्तिकरणाचे तत्व अंगी अनने अनिवार्य आहे. समस्यांनी पिढीत असलेल्या

Co-ordinator,
Internal Quality Assurance Cell
BMC's, College of Social Work
Chopda, Dist. Jalgaon

Principal
Bhagini Mandal Chopda Sanchait
College of Social Work,Chopda

व्यक्तीचा व्यक्ती म्हणुन आदर करणे. वैयक्तिकरणाचे तत्व अंगी करताना कार्यकल्यानी मदतीची अपेक्षा घेऊन आलेल्या व्यक्तीची जात धर्म लिंग वंश शिक्षण पात्रता योग्यला संग उंची स्वभाव इ. कोणत्याही घटकांचा विचार न करता वैयक्तिक स्तरांवर त्याला मदत करायला पाहिजे. व्यक्तीचा वैयक्तिक दस्तीकोनातुन विचार करताना अशिल कोणत्या समस्येची पिढित आहे यापेक्षा तो व्यक्ती आहे. त्याला माझ्या मदतीची आणि माझी जाणीव कार्यकल्याने संदैव असु दयावी.

➤ स्विकार तत्व

त्याचा मधले एकरूप भावनीकता स्वीकार नाही त्याला स्विकार म्हणतात.

Do. watter faidlender यांच्या मते व्यक्ती सहयोग कार्य करित असताना समस्या ग्रस्त व्यक्ती कोण त्या तरि परिस्थिती द्यावा खालील दुर्वाल होवुन व्यक्ती सहयोग कार्यकर्ता जवळ येत असतो कारण तो कार्यकल्या जवळ येतो तेव्हा तो समस्याग्रस्त असतो आणि म्हणुन त्याचा स्विकारकरवा. के.के.जॉकव असे म्हणतात अशिलाचा स्वीकार म्हणजे त्याचा कृत्याचा स्वीकार नक्ते तर ती व्यक्ती म्हणून तिचा स्वीकार करते.

Co-Ordinator,
Internal Quality Assurance Cell
BMC's, College of Social Work
Chopda, Dist. Jalgaon

Principal
Bhagini Mandal Chopda Sanchalit
College of Social Work, Chopda

व्यक्ती सहयोग कार्यात व्यक्ती जसेचा तसे स्वीकारले* जाते. माणुस हा परिपूर्ण नसतो त्याचा गुण दोषात ती स्वतः हाच वाईट नसतो. म्हणुनच कोणत्याही व्यक्तीचा स्वीकार न करता समर्थेचा स्वीकारन करता व्यक्ती म्हणुन जात धर्म वंश परिवेश या कुठल्याही घटकांचा विचार न करता समानतेचा तत्वाचा अधिक व्यक्तीचा स्वीकार केला जातो व स्वीकारानंतरच प्रत्येक कार्यची सुरुवात केली जाते.

➤ उद्देशपूर्ण भावनाचे तत्व

उद्देश पुर्ण भावनांची तत्व व्यक्ती सहयोग कार्य अशील कार्यकर्ता यांचा संबंधावर आधारित आहे व्यक्ती सहयोग कार्यात अशा प्रकारची संबंध फक्त अशीलच्या मदतीसाठी प्रस्तापित केली जातात अशिलात व कार्यकर्त्यात जवाबदार पुर्ण संबंध विकसात झाले पाहीजे यासाठी कार्यकर्त्यांने विश्वास केला पाहीजे.

उद्देशपूर्ण संबंध प्रथापित करतांना अशिलाचा मनोदअशा प्रणस्त्वा प्रारंभ करावा यामुळे चांगले संबंध प्रथापित होऊन अशिलाचा कार्य कर्त्या अपरिचिपणा दुर होण्यास व अशिलाला कार्यकर्त्यास अभिलच्छी वाढव्यास मदत होते.

➤ विचारांची देवाण घेवाणचे तत्व

Principal
Bhaginī Mandal Chopda Sanchalit
College of Social Work, Chopda

देवाण घेवाण किंवा आदर निर्वाह ही एक प्रक्रिया आहे ज्यादवारे एक व्यक्तीचे विचार दुसरया व्यक्ती पर्यंत पोहचविले जातात व्यक्ती सहयोग कार्य जेव्हा कार्यकृता आणि अशिल एकमेकांना भेटतात तेव्हा त्यांच्यात आंतरकिया होते. एकमेकांचे विचार भावना कल्पना आणि दृष्टीकोन कलतात. प्रारभीक स्थितात अशिल आपल्या समस्थेची गुप्त माहिती उपयोग कसा होईल.

समाजील व्यक्ती विषयी संस्थाविषयी काही गैरसमज असतील तर त्याला रचर करावे व त्याचा निकासाचा पर्याप्त येत असलेल्या अडचणी संदर्भात मार्गदर्शन करावे. म्हणजेच हे तत्व अशिल कार्य कर्ता यांचा योगदानांवर आधारित आहे.

➤ सहभागाचे तत्व

समस्याग्रस्त व्यक्तीला मदत करण्याचा पदियेत अशिलाचा सहभाग अतिशय महत्वाचा आहे. अशिलाने स्वतःची समस्था सोडवण्यासाठी प्रयत्नपूर्वक सहभाग होतला पाहिजे. घा प्रमाणे सहभागाची तत्व अशिलाचा प्रयत्नाना मान्याता प्रधान करतात. चांगले जीवन जगायची असेल व्यक्ती सहयोग कार्यात सहभागी करणे आवश्यक आहे या तत्वाचा अवलंब करतांना कार्यकर्त्याकडुन अशी अपेक्षा केली जाति की जी अशिला सोबत कार्य करित आहे पण अशिलासाठी कार्य करीत नाही. यामुळे अशिलाचा खालंबी प्रकृता चालना मिळते.

अशिलाला स्वालंबी करती आहे. कार्यकल्याने हा प्रयत्न केला पाहिजे जेणे करून कार्यकल्याने अशिलाची समस्या संदर्भ करिता स्वतःने हाच व्यायला पाहिली व आवश्यकतेनुसार उपचार करिता परंतु त्या करिता अशिलाकडून मार्गदर्शनाची अपेक्षा कार्यकल्याने पुर्ण करावी.

➤ स्वयंम निर्णयाचे तत्व

या तत्वाचे स्पष्टीकरण करताना के.के. जेकब म्हणतात की स्वतः साठी चांगले काय ज्याचा निर्णय घेण्यासाठी व्यक्ती स्वतः सर्वात चांगला न्यायधीश आहे. गृहित धरले जाते तरी तो स्वतःसाठी चांगले काय हे ठरविण्यासाठी चुका करीत असला तरी त्याची निर्णय घेण्याची स्वंत्रता हिरावून घेण्याएवजी त्याला निर्माण होण्यात चुका करीत स्वता निर्णय घेण्याची तत्व आत्मसात करू शकतो.

कार्यकल्याची मार्गदर्शकाची भुमिका असते. जो अशिलाला त्याच्या समस्थेचे कारण निदान शोधुन काढव्याकरिता मदन करतो तर त्याच्यावर आपले निर्णय लादत नाही. कारण दया तत्वा प्रमाणे समरचा कशी सोडवायची हयाचा निर्णय अशिलालच हयायचा असतो आणि हेच तत्वज्ञान अशिलाची समस्या सोडविण्यास परिणामकारक होऊ शकते.

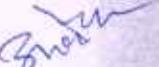

Co-ordinator,
Internal Quality Assurance Cell
BMC's, College of Social Work
Chopda, Dist. Jalgaon

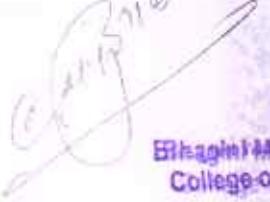

Principal
Bhagini Mandal Chopda Sanchalit
College of Social Work, Chopda

➤ स्व जागृतीचे तत्व

अशिला प्रमाणेच कार्यकर्ता सुध्दा एक विशिष्ट वातावरणाचा घटक आहे. त्यालासुध्दा स्वतःच्या भावना श्रद्धा विश्वास अभिवृत्ती आवड निवडी इ. असतात कारण कार्यकर्ता सुध्दा एक मनुष्यप्राणी आहे परंतु कार्यकर्त्याने अशिलाची मदत करतेवेळी आपल्या स्वतःच्या भावना इच्छा श्रद्धा आवड निवडी इ. अशिलावर लावु नये. अशिलाशी संबंध प्रस्थापित झाल्यानंतर त्याची मदत करण्याकरिता कार्यकर्त्याना दृष्टीकोन वस्तुनिष्ठ असावा.

Co-ordinator,
Internal Quality Assurance Cell
BMC's, College of Social Work
Chopda, Dist. Jalgaon

Principal
Bhagirathi Mandir College, Santragachi
College of Social Work, Chopda

अण्णा हजारे

जन्म किसन बाबूराव हजारे

१५ जून इ.स. १९३७

मिंगार, अहमदनगर जिल्हा, महाराष्ट्र

निवासस्थान राळेगण सिद्धी

राष्ट्रीयत्वभारतीय

टोपणनावे अण्णा

नागरिकत्व भारतीय

शिक्षण सातवी

पेशा समाजसेवा

कारफिर्दीचा काळ १९६२-१९७८ (सैन्यदल)

प्रसिद्ध कामे माहितीचा अधिकार, भष्टाचाराविरुद्ध जनजागृती

मूळ गाव राळेगण सिद्धी

निव्वळ मालमता शून्य

वजन ६८ किलो

कार्यकाळ १९७८ पासून - (समाजसेवा)

राजकीय पक्ष कोणताही नाही

संचालकमंडळाचे समासद नाही

धर्म हिंदू

जोडीदार अविवाहित

अपत्ये नाहीत

वडील कै.बाबूराव

आई कै.लक्ष्मीबाई

पुरस्कार पद्मश्री, पद्मभूषण, कृषिभूषण(२००८)

संकेतस्थळ

<http://www.annahazare.org/>

किसन बाबूराव हजारे (जून १५, इ.स. १९३७:मिंगार, अहमदनगर जिल्हा,

महाराष्ट्र - हयात), मूळचे सैन्यात याहल्यालक असणारे[१][२] किसन बाबूराव तथा अण्णा हजारे हे

भारतातील एक ज्येठ महाराष्ट्रीय समाजसेवक आहेत. १९९० साली त्यांना त्यांच्या समाज सेवेच्या

कार्यावद्दल भारत सरकारने पद्मश्री आणि १९९२ साली पद्मभूषण या पुरस्कारांनी सन्मानित केले.

त्यांनी ग्रामस्थांच्या सहकार चळवळीदारे राळेगण सिद्धी या गावाचा कायापालट घडवून आणला

आहे. स्वच्छता, पाणी व्यवस्थापन व सामाजिक सलोखा यावर त्यांनी भर दिला होता. या

कामावद्दल गावाला अनेक पारितोषिके मिळाली आहेत. या नंतर अण्णा हजारे यांनी माहितीच्या

अधिकारासाठी आंदोलन केले. माहितीच्या अधिकारावर त्यांनी पुस्तकाचे लेखनही केले आहे. या

Co-Ordinator,
Internal Quality Assurance Cell
BMC's, College of Social Work
Chopda, Dist. Jalgaon

Principal
Bhagini Mandai Chopda Sanchalit
College of Social Work, Chopda

* आंदोलनामुळे सरकारला सर्वसामान्यांना माहितीचा अधिकार देण्याचा कायदा लवकर संमत करावा लागला. अण्णा हजारे यांनी येळोयेळी भष्टाचारविरुद्ध आंदोलने करून जनजागृतीची कामे केली आहेत. त्यांच्या आंदोलनामुळे महाराष्ट्राच्या अनेक मंड्यांना राजीनामे यावे लागले आहेत.[3]

अनुक्रमणिका

- १ बालपण
- २ लष्करी सेवा
- ३ राळेगण सिद्धी
- ४ उपोषणाची ९ वी वेळ
- ५ खटला मागे
- ६ १३व्या उपोषणाचे फलित
- ७ माहिती अधिकार
- ८ भष्टाचारविरोधलोकपाल कायदा
- ९ वाद आणि टीका
- १० प्रकाशित साहित्य
- ११ पुरस्कार
- १२ संदर्भ
- १३ वाच्य दुवे

बालपण[संपादन]

किसन हजारेचा जन्म जून १५, इ.स. १९३७ रोजी भारताच्या मुंबई इलाऊतील भिंगार मधील खोमणे वाड्यात झाला. हे गाव आता महाराष्ट्र राज्याच्या अहमदनगर जिल्ह्यात आहे.[४] हजारेचे वडील बाबूराव हजारे तेथील आयुर्वेद आश्रम औषधशाळेत मजूर होते. बाबूरावांचे वडील ग्रिटिंग फौजेत सैनिक होते. १९४५मध्ये आपल्या वडिलांच्या मृत्यूनंतर बाबूरायांनी सुरुवातीला भिंगारमध्येच बस्तान बसवले, पण नंतर १९५२ साली ते राळेगण सिद्धी या आपल्या मूळ गावी परतले. किसन यांना सहा लहान भावंडे होती व कुटुंबाची परिस्थिती हलाखीची होती. त्याच्या आत्याने किसनची देखभाल करण्याचे ठरवले व शिक्षणासाठी त्या त्याला मुंबईला घेऊन गेल्या. सातवीपर्यंत शिक्षणावर घरात मदत व्हावी म्हणून किसनने शिक्षण सोडून नोकरी शोधण्यास सुरुवात केली. त्यासाठी सुरुवातीस दादरजवळ फुले विकली व नंतर स्वतःचेच दुकान थाटले व आपल्या दोन भावांना राळेगण सिद्धीहून बोलावले.[५]

लष्करी सेवा[संपादन]

इ.स. १९६२च्या सुमारास चीनने भारतावर आक्रमण केलेले असताना भारतीय सैन्याने घडाक्यात भरती सुरु केली होती. त्यावेळी २५ वर्षांचे असलेले हजारे लष्कराच्या किमान शारीरिक क्षमतेस पात्र नव्हते, पण कोणत्याही परिस्थितीत नवीन जवान भरती करणे आवश्यक असल्याने लष्कराने त्यांना भरती करून घेतले.[६] औरंगाबाद येथे सुरुवातीचे प्रशिक्षण घेतल्यावर १९६३मध्ये त्यांना वाहनचालकाचे पद दिले गेले.[७]

त्यानंतर दोन वर्षांतच पाकिस्तानने भारतावर चाल केली. त्यावेळी हजारेचा मुक्काम पंजाबमधील खेमकरण क्षीक्रात होता. नोव्हेंबर १२, इ.स. १९६५ रोजी पाकिस्तानी वायुसेनेने भारतीय ठाण्यावर हल्ले सुरु केले. हजारे त्यावेळी इतर वाहनांसह आपले वाहन चालवीत होते. या हल्ल्यात त्या

तांड्यातील ते स्वतः सोडून एकूणएक जवान शहीद झाले.[५][६][७] हे पाहून विषणु झालेल्या हजारेनी जगण्यातील अर्थं शोधण्यास सुरुवात केली. आपल्या प्रवासात नवी दिल्ली रेल्वे स्थानकावरील एका दुकानात त्यांच्या हाती राष्ट्रनिर्मितीसाठी युवा पिढीला आवाहन हे स्वामी विवेकानंद यांनी लिहिलेले पुस्तक पडले.[८] हे वाचताना त्यांना गमले की अनेक संतांनी इतरांच्या सुखासाठी आपल्या सर्वस्वाचा त्याग केलेला आहे. आपण आपले उरलेले आयुष्य गरीबांची दुःखे दूर करण्यात घालवाये असे त्यांना वाढू लागले. यानंतर फावल्या वेळात त्यांनी महात्मा गांधी, स्वामी विवेकानंद आणि विनोबा भावे यांचे साहित्य वाचण्यास सुरुवात केली.[९] यानंतर काही वर्षांनी १९७०च्या दशकात त्यांची मृत्यूशी पुन्हा एकदा जवळून गाठ पडली. वाहन घालवीत असताना भीषण अपघातातून ते बचावले.[१०] या क्षणी त्यांना वाटले की आपल्या उरलेल्या आयुष्याचा सदुपयोग करण्यासाठी जणू काही दैवच त्यांना इशारे देत आहे. वयाच्या ३८व्या वर्षी किसल हजारेनी आपले उरलेले आयुष्य इतरांच्या सेवेसाठी वेचण्याचा संकल्प सोडला.[११] १९७८मध्ये त्यांनी भारतीय लष्कराचा राजीनामा दिला.[१२]

राळेगण सिद्धी[संपादन]

लष्कर सोडल्यावर हजारे राळेगण सिद्धी या आपल्या मूळ गावी परतले हे गाव मध्य महाराष्ट्रातील भमदनगर जिल्ह्याच्या पारनेर तालुक्यात आहे. जवळजवळ कायमच्या दुष्काळी प्रदेशात असलेल्या या दुर्लक्षित गावात त्यावेळी गरिबी आणि निराशेचा सुकाळ होता. हजारेनी ग्रामस्थांसह अनेक दशके अर्थक प्रयत्न करून गावाच्या कायापालट केला. आर्थिक आणि सामाजिक अशा दोन्ही आघाड्यांवर त्यांनी गावातील परिस्थिती सुधारली. तंत्रज्ञान किंवा औद्योगिकीकरणाचा आधार न घेता केवळ अतोनात कष्ट आणि सहकार यांवर त्यांनी गावातील गरिबी दूर करण्यात यश मिळवले. [१२][१३]

राळेगण सिद्धी मधील विकास कामांची अधिक माहिती तेथे पहा - राळेगण सिद्धी मधील विकास कामे राळेगण सिद्धी मधील विकास कामे - (भाग १) राळेगण सिद्धी मधील विकास कामे - (भाग २) राळेगण सिद्धी मधील विकास कामे - (भाग ३)

दारुवंदी ==

सैन्यातील तोकरी सोडल्यावर अणांनी गावातील युवकांना संघटित केले व तरुण मंडळाची स्थापना केली. यादववादा मंदिरात सर्वोन्नादारू न पिण्याची शपथ देण्यात आली. मर्यादीना मंदिराच्या खांवाला बांधून तरुणांनी फटकेही मारले व त्याचाच परिणाम म्हणून व्यसनाधीन राळेगण व्यसनमुक्त झाले.

आंदोलने आणि चक्रवळी ==

अणणा हजारेनी भट्टाचाराचा निपटारा करण्याकरिता वेळोवेळी आंदोलने केली व प्रसंगी कारावासही स्वीकारला. १९८० पासून आतापर्यंत अणणा हजारे यांनी १६ उपोषणे केली आहेत. प्रत्येक वेळी सरकाराला त्यांच्यासमोर नमते द्यावे लागले. त्यांच्या भागण्या मान्य कराव्या लागल्या. [संदर्भ हवा] अणणाची १६ पैकी १३ उपोषणे ही महाराष्ट्र सरकारच्या विरोधातील तर ३ उपोषणे केंद्र सरकारच्या विरोधात करण्यात आली आहेत.

यांतील १५वे आणि १६वे उपोषण हे जनलोकपाल विधेयकासाठीचे होते. अणणांनी एकूण आतापर्यंत ११६ दिवसापेक्षा जास्त काळ उपोषण केले आहे. अणणाच्या या उपोषणांमुळे आणि आंदोलनामुळे महाराष्ट्र सरकारला ४५० अधिकाऱ्यांवर कारवाई करावी लागली तर ६ मंत्र्यांना आपले पद गमवावे

लागले आहे.

अणांनी पहिले आंदोलन १९७९ मध्ये केले. शासकीय यंत्रणेकडून हेळसांड होऊन गावास वेठीस धरणाऱ्या प्रशासनाविरुद्ध गावातील शाळेला मान्यता मिळण्यासाठी, या आंदोलनादरम्यान

अहमदनगर जिल्हा परिषदेसमोर अणांनी १९८० साली पहिले यशस्वी उपोषण केले. अणांच्या उपोषणाने एका दिवसातच सरकारी यंत्रणेला झुकविले. अणांची मागणी मान्य झाली. अणांच्या सक्रिय सामजिक चळवळीच्या जीवनातला हा पहिला प्रसंग होता. सत्याग्रहाच्या आणि अहिंसेच्या मार्गाच्या लढ्याने अणांना पहिल्यांदाच मोठे यश मिळविता आले होते. उपोषण केले, प्रशासन झुकले आणि शाळेला मान्यता मिळाली. 'नापासांची शाळा' म्हणून ही शाळा प्रसिद्ध आहे.

महाराष्ट्र सरकारतरफे राबविल्या जाणार्या वीस कलमी कार्यक्रमाची अंमलवजावणी होण्याकरिता राळेगण सिद्धी येथील संत यादवबाबा मंदिरात अणांचे दुसरे यशस्वी उपोषण ७ -८ जून १९८३ साली झाले. ग्राम विकास योजना अंमलात आणत असताना सरकारी अधिकाऱ्यांची टाळाटाळ आणि निवडणूक यांच्या विरोधातील हे आंदोलनही यशस्वी झाले. दोषी अधिकाऱ्यांवर कारवाई करण्यात आली. ग्राम विकास योजनांच्या मंजुरीबद्दल जिल्हा परिषदेच्या मुख्य अधिकाऱ्यांनी लिखित आश्वासन दिले. उपोषण केले. याचा परिणाम म्हणून ग्रामविकासात सरकारचा सहभाग मोठ्या प्रमाणात वाढला.

अणांनी तिसरे उपोषण २० ते २४ फेब्रुवारी १९८९ या काळात केले होते. हे उपोषण शेतकऱ्यांकरिता होते. गावाला पाणी पुरवठा करण्याचे धोरण व व ठिवक सिंचन अनुदान धोरण यांत फार त्रुटी होत्या. त्या त्रुटी दूर करण्यासाठी हे उपोषण होते. सरकार पुन्हा झुकले ४ कोटी रुपये मान्य करत सिंचन योजनांना मंजुरी देण्यात आली.

चौथे आंदोलन अणांना पुढील ९ महिन्यातच पुन्हा पुकारावे लागले. शेतकऱ्यांना सिंचनासाठी वीज पुरवठा मिळवून देण्यासाठीच्या प्रश्नासाठी २० ते २८ नोव्हेंबर या दरम्यान १९८९ मध्ये ते पुकारण्यात आले होते. हे उपोषण ९ दिवस चालले. अखेरीस सरकारवर दवाव वाढला. तत्कालीन मुख्यमंत्री शरद पवारांनी लिखित आश्वासन दिले. वीज पुरवठ्यासाठी २५० कैव्हीच्या लाईन आणि इतर सुविधांसाठी ५ कोटी रुपये मंजूर झाले. दरम्यानच्या काळात अणांच्या कामाला राज्य आणि राष्ट्रीय पातळीवर औळख मिळून लागली होती.

पाचवे उपोषण : सन १९९४ साली अणांनी वन विभागातील योजनामधील भष्टाचाराच्या विरोधात आंदोलन करण्याच्या निर्णय घेतला. सरकारशी अनेक वेळा संपर्क करूनही सरकारकडून कोणतही उत्तर मिळत नव्हते. अणांचे हे भष्टाचाराविरोधातील पहिले उपोषण. महाराष्ट्र दिनी म्हणजे १ मे रोजी या उपोषणाला सुरुवात झाली. हे उपोषण ६ दिवस चालले. १४ झूऱ्य अधिकाऱ्यांपैकी ४ अधिकाऱ्यांना सरकारने निलंबित केले. दहा अधिकाऱ्यांची चौकशी करून कारवाई करू असे आश्वासन मिळाले.

पुढील ६ वे उपोषण अणांनी १९९६ साली केले. त्यातही त्यांना यश आले. राज्यातील शिवसेना-भाजपा युती-सरकारमधील भष्ट मंत्र्यांच्या विरोधात ते करण्यात आले. २० नोव्हेंबर १९९६ रोजी त्यांनी उपोषणाला सुरुवात केली होती. मंत्र्याविरोधातील आरोप असल्याने लढाई मोठी होती.

त्यामुळे उपोषणाचा काळावधीही वाढणार होता. उपोषण १२ दिवस चालले. आतापर्यंतचे अणांचे हे सर्वांत मोठे उपोषण होते. ३ डिसेंबर १९९६ ला युतीच्या दोन मंत्र्यांना राजीनामे यावे लागले.

जलसंधारण मंत्री होते महादेव शिवणकर आणि पाणी पुरवठामंत्री शशिकांत सुतार. [संदर्भे हवा]

अणांनी १९९७ सालीसुदा उपोषण केले. यावेळीही युती सरकारमधील भृष्टाचाराचाच मुद्दा होता.

अणांच्या निशायावर होते यावेळी युती सरकारमधील समाज कल्याणमंत्री बबनराव घोलप.

उपोषण १० दिवस चालले. घोलपाना राजीनामा याचा लागला तर १८ अधिकाऱ्यांना निलंबित करण्यात आले.

अणांनी थेट मंत्र्यांविरोधात सुरु केलेली लढाई साहजिकच अडचणीना आमंत्रण देणारी होती.

घोलप न्यायालयात गेले होते. न्यायालयात अणा घोलपावरील आरोप सिद्ध करू शकले नाहीत आणि अब्रुनुकसानीच्या आरोपाखाली अणांना मंजिस्ट्रेट कोर्टने तीन महिन्यांची साथी केंद्र दिली होती. याच्याही विरोधात अणांनी ९ ते १८ ऑगस्ट १९९९ दरम्यान १० दिवसाचे उपोषण केले.

त्याच वेळी पाच हजार रुपयांच्या बॉडवर सोइन देण्याची अटही कोर्टने घातली होती. ती सवलत नाकारून हजारे यांनी तुरुंगात जाणे पसंत केले होते. मात्र नंतर राज्य सरकारने त्यांना स्वतःच्या अधिकारात तुरुंगातून मुक्त केले. पुढे अपिलात सेशन्स कोर्टने अणांना निर्दोष ठरवले.

१९९९ साली झालेल्या विधासभेच्या निवडणुकांमधे शिवसेना-भारतीय जनता पक्षाचा पराभव झाला, आणि बबनराव घोलप पुन्हा मंत्री होऊ शकले नाहीत.

उपोषणाची ९ वी वेळ[संपादन]

सन २००३ - ९ दिवसाचे उपोषण राज्यात कॉर्पस-राष्ट्रवादी कॉर्पस या आघाडीचे सरकार होते. हे उपोषण माहितीच्या अधिकारासाठी होते. ९ ऑगस्ट या क्रांतिदिनाच्या दिवशी या आंदोलनाला सुरुवात झाली. सरकारने माहितीचा अधिकार दिला. अणांचे उपोषण यशस्वी झाले.

माहितीचा अधिकार तर कायदाने मिळाला मात्र तो अधिकाऱ्याच्या लालफितीत अडकला. सरकारी अधिकारी अडवण्याकरून लागले. अणांनी पुन्हा उपोषणाचं अस्त्र उगारले. १० वे उपोषण। मागण्या होत्या माहिती अधिकाराची योग्य अमलवजावणी करणे. दफ्तर दिरंगाईला लगाम लावणे आणि बदलीचा कायदा आणणे. ९ फेब्रुवारी २००४ साली सुरु झालेले हे उपोषण ९ दिवस चालले.

सरकारने अणांच्या मागण्या मान्य केल्या, बदल्यांचा आणि दफ्तर दिरंगाईचा कायदा आला. अणांचं ११ वे उपोषण १० व्या उपोषणाच्या पुढचे पाऊल होते. माहिती अधिकाराच्या माध्यमात्रून अणांना समाजात जागरूकता आणायची होती. केंद्र सरकारने माहिती अधिकाराच्या कायदा कमकुवत होणार होता अणांनी आंदोलना ९ ऑगस्ट(साल?) रोजी उपोषणाला सुरुवात, अणांना माहिती अधिकार कायदातल्या सुधारणा मान्य नव्हत्या. ११ दिवस हे उपोषण चालले. सरकारने मागणी मान्य केली. अणांच्या उपोषणाला मिळालेले हे ११ वे यश.

साल २००६ मध्ये राळेगणसिद्धी इथे अणांच्या १२ व्या उपोषणाला सुरुवात झाली, हे उपोषण माजी न्यायमूर्ती पी वी सावंत आयोगाने दिलेल्या अहवालाच्या अंमलवजावणीसाठी होते. त्यात दोषी ठरवलेल्या मंत्र्यावर सरकारने कारवाई करायी या मागणीसाठी होते. पी वी सावंतानी अणांसह ३ मंत्र्यांना दोषी ठरवले होते, मात्र सरकारतर्फ या मंत्र्यांविरोधात कोणतीही कारवाई होत नव्हती. सुरेश जैन, पद्मसिंह पाटील आणि नवाब मालिक यांना मंत्रिपदे गमवावी लागली होती, मात्र या मंत्र्यांवर न्यायालयीन कारवाई मात्र होत नव्हती. सरकारने अणांना कारवाईचे आश्वासन दिले. अणांनी उपोषण मागे घेतले.

हजारे यांनी माजी मंत्री सुरेश जैन यांच्यावर केलेल्या भृष्टाचाराच्या आरोपामुळे त्यांच्याविरुद्ध जैन यांनी घटनामीचा खटला भरला होता. हजारे यांनीसुदा जैन यांनी केलेल्या आरोपांची दखल घेऊन

त्यांच्यावर बदनामीचा खटला भरला होता. या आंदोलनात केजरीवाल हे सुद्धा सहभागी होते. आज ते दिली चे मुख्यमंत्री आहेत.

खटला मागे[संपादन]

अणांनी सुरेश जैन यांच्यासंबंधी भष्टाचाराच्या चौकशीची मागणी केल्यानंतर ९ आणि १० मे २००३ रोजी सुरेश जैन यांनी पत्रकार परिषद घेऊन अणांवर आरोप केले होते. त्यानंतर २४ जून २००३ रोजी अणांनी पुणे येथील प्रथम वर्ग न्यायालयात बदनामीचा खटला दाखल केला होता. गेले १३ वर्ष या खटल्याचे कामकाज सुरु होते. जैन यांनी पत्रकार परिषदेत केलेल्या आरोपांसंबंधी ६ पत्रकारांची साक्ष झाल्यानंतर प्रथमदर्शनी सुरेश जैन यांनी अणांची बदनामी केल्याचे सिद्ध होत असल्याचे २१ मार्च २०१३ रोजी न्यायालयाने म्हटले होते. त्यामुळे या खटल्याच्या अंतिम व महत्वाच्या टप्प्यातील कामकाज आता (२०१६ साली) सुरु होणार होते.

या संदर्भात अणांनी भूमिका स्पष्ट करताना सांगितले की, 'सुरेश जैन यांच्यासंबंधी भष्टाचाराची चौकशी करण्याची विनंती मी सुमारे १३ वर्षांपूर्वी राज्य सरकारला केली होती. त्यानुसार सरकारातक चौकशी होऊन जैन यांच्यावर आरोप निश्चित करण्यात आल्याने ते गेल्या ४ वर्षांपासून कारागृहात आहेत. तसेच सर्वोच्च न्यायालयाकडून आरोपीचा जामीन अर्ज वेळोवेळी फेटाळण्यात आला असून, खटला चालविण्याचे आदेश देण्यात आलेले आहेत. अशा परिस्थितीत वयोवृद्ध झालेले आरोपी जैन हे कारागृहातून बाहेर येण्याची शक्यता दिसत नाही. शिवाय जैन यांनी माझ्या विरोधात जळगाव न्यायालयात बदनामीचा खटला दाखल केला होता. तो खटला जैन यांनी स्वतःहून काढून घेतलेला आहे. त्यामुळे सध्या जैन यांची माझ्या विरोधात कोणतीही तक्रार नाही. सध्या माझे वय ७८ वर्ष असून वयोमानपरत्वे अधिकचा प्रवास किंवा धावपळ न करण्याचा सल्ला डोक्टरांनी दिलेला आहे. तसेच राळेगणसिद्धी येथे सातत्याने भेटीसाठी येणारे अभ्यागत व इतर कामांमुळे सदर खटल्याच्या कामासाठी वेळ देणे मला अडचणीचे होत आहे.

'अशा परिस्थितीत सुमारे १३ वर्षांपूर्वी आरोपी जैन यांनी माझ्या विरोधात केलेले घेऊट आरोप आणि त्यानंतरच्या घडामोडी पाहता आरोपी जैन यांना न्याय व्यवस्थेकडून योग्य ते प्रायश्चित्त मिळत आहे, अशी माझी पारणा झालेली आहे. आरोपी जैन यांच्याशी माझे कोणतेही वैयक्तिक भांडण किंवा सूडभावना नाही. न्याय व्यवस्थेवर माझा पूर्ण विश्वास आहे. त्यामुळे केलेल्या भष्टाचारासंबंधी जैन यांना न्यायव्यवस्थेकडून योग्य ते शासन होईलच, असा आम्हाला विश्वास आहे', असे अणा हजारे यांनी म्हटले आहे.

असे नियेदन करून जळगाव घरकुल योजनेतील भष्टाचार प्रकरणातील आरोपी राज्याचे माजी मंत्री सुरेश जैन यांच्या विरोधात पुणे येथील प्रथम वर्ग न्यायालयात सुरु असलेला बदनामीचा खटला अणा हजारे यांनी ५ मे २०१६ रोजी मागे घेतला. यासंबंधी अणांनी केलेला विनंती अर्ज न्यायालयाकडून मंजूर करण्यात आला.

१३व्या उपोषणाचे फलित[संपादन]

अणांच्या १२ व्या उपोषणाने भष्ट मंत्र्यावर कारवाईचे आशासन तर मिळाले, मात्र त्यानंतर अणांना जीवे मारण्यासाठी ३० लाखांची सुपारी देण्यात आली. ही सुपारी खासदार पद्मसिंह पाटील यांनी दिली असा अणांचे म्हणणे होते. पद्मसिंह पाटलांवर कारवाई होत नव्हती. अखेरीस सरकारने गुन्हा नोंदवला, पद्मसिंह पाटलांना कैदेत जावे लागले. अणांच्या सत्याग्रहाला, उपोषणाला मिळालेले १३ वे यश होते.

साल २०१० अणणांनी १४ वे उपोषण केले ते सहकार चळवळीतल्या भ्रष्टाचाराच्या विरोधात, सहकार कायद्यात आमूलाग्र बदल करावे या मागणीसाठी, ठेवीदारांना ठेवी परत मिळाल्या यासाठी, १६ ते २० मार्च दरम्यान हे उपोषण झाले. सहकार कायदात सुधारणांची प्रक्रिया सुरु झाली. काही प्रमाणावर अणणांना या उपोषणातही यश मिळाले.

आता वेळ होती अणणांच्या १५ व्या उपोषणाची कॅट्राला इशारा देऊनही सरकार जागे होत नव्हते, जनलोकपाल कायद्याच्या मंजुरीसाठी हे उपोषण होते, भ्रष्टाचाराच्या विरोधातले हे आंदोलन. साहजिकचं भ्रष्टाचाराने पोळलेल्या जनसामान्यांनी अणणांना उत्स्फूर्त पाठिंबा दिला. ५ ते ९ एप्रिल २०११ रोजी हे उपोषण दिल्लीतल्या जंतर मंतर मैदानावर झाले. सरकारवर वाढलेल्या दवायाने सरकारनेन अणणांशी बोलणी सुरु केली. कायद्याच्या मसुधासाठी सरकारच्या ५ मंत्र्यासह अणणा आणि त्यांच्या सिद्धिल सोसायटीच्या ५ सदस्यासह जॉड्नंट ड्राफ्ट कमिटी

<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/> स्थापन झाली अणणांनी उपोषण मागे घेतले.

माहिती अधिकार [संपादन]

हजान्यांनी माहितीच्या अधिकारासाठी आंदोलन केले. माहितीच्या अधिकार या विषयावर त्यांनी एक पुस्तक लिहिले आहे. या आंदोलनामुळे सरकारला माहितीचा अधिकार सर्वसामान्यांना देप्याचा कायदा संमत करावा लागला.

अणणा हजारे

भ्रष्टाचारविरोधलोकपाल कायदा [संपादन]

दोन सप्टेंबर २०११ पर्यंत (म्हणजे एकूण पंधरा दिवस) उपोषणाला परवानगी देतानाच रामलीला मैदानाचा काही भाग आंदोलनासाठी, तर काही भाग वाहनतळ म्हणून वापरण्याची अटही यात मान्य करण्यात आली होती. प्रशासनातर्फे रामलीला मैदानावर साफसफाई केली गेली. जयप्रकाश नारायण पार्कसारख्या छोट्या जागेएवजी रामलीला मैदानासारखी मोठी जागा अणणांना आंदोलनासाठी मिळाली. जयप्रकाश नारायण पार्कमध्ये केवळ पाच हजार आंदोलकांनाच परवानगी दिली जाणार होती, रामलीला मैदानात जागा भरेल इतक्या आंदोलकांना सहभागी होण्याची परवानगी मिळाली. अणणा हजारे यांच्या भ्रष्टाचारविरोधी आंदोलनाला पाठिंबा देण्यासाठी दिल्ली, चंदीगढ, बंगळूर, चेन्नई, मुंबई, पुणे, कोलकाता या शहरांमध्ये मोठ्या प्रमाणावर निर्दर्शने करण्यात आली. दिल्लीमध्ये जंतर-मंतर य इंडिया गेट परिसरात आंदोलकांची गर्दी झाली होती. तिहारच्या बाहेर कार्यकल्याची गर्दी होती आणि ते अणणा हजारे तुरुंगाबाहेर येण्याची वाट पाहत होते. विविध राज्यांमध्ये झालेल्या आंदोलनांत तरुणांचा मोठ्या प्रमाणावर सहभाग होता. देशभरात गावोगावी, शहरांमध्ये निर्दर्शने, मोर्चे, रेली, 'कॉन्डल मार्च' काढून लहान मुलांपासून ते तरुण, महिला, विद्यार्थी, ज्येष्ठ नागरिक अशा समाजाच्या सर्व थरांतील घटकांनी अणणांच्या आंदोलनाला भरभवकम पाठिंबा व्यक्त केला होता.

नुकतेच २६ डिसेंबर २०११ रोजी मुंबई येथे त्यांनी दोन दिवसांचे उपोषण केले.

वाद आणि टीका [संपादन]

अणणा हजारे यांनी तत्कालीन समाजकल्याणमंत्री बदलराव घोलप यांची बदनामी केल्याच्या आरोपावरून मुंबई न्यायालयाकडून तीन महिने साध्या कैदेची शिक्षा झाली होती ती नंतर रद्द झाली. [(बदनामीचे खटले- सुरेशचंद्र वैद्य (म.टा. ५ ऑक्टो. २००८))] [१५]

प्रकाशित साहित्य [संपादन]

मणा हजारे (मूळ हिंदी - जननायक अणा हजारे, लेखक : प्रदीप ठाकूर आणि पूजा राणा;
मराठी अनुवाद : धनंजय विजले) (मेर्हता प्रकाशन)
कर्मयोगी अणा हजारे का गांव (हिंदी, लेखक : हो.वे. शेषाद्रि (लोकहित प्रकाशन))
जनहितपाल अणा हजारे (लेखक : लक्ष्मीकांत कलमुर्ग)
माझे गाव माझे तीर्थ (लेखक : अणा हजारे)
युगपुरुष अणा हजारे (लेखक : के. डी. पवार (अखिलेश प्रकाशन))
लढा लोकपालचा, उद्रेक आम आदमीचा (लेखक : धनंजय विजले)
वाट ही संघर्षाची - आत्मकथन (संपादन : शाम भालेराव, सिग्नेट पब्लिकेशन्स (२९-१०-२००७)).
हिंदी अनुवाद - संघर्ष भरा रास्ता

पुरस्कार[संपादन]

पुरस्काराचे वर्ष पुरस्काराचे नाव पुरस्कार देणारी संस्था

- २००७ जिट गिल मेमोरिअल अवॉर्ड वर्ल्ड बैंक
- २००५ मानद डॉक्टरेट गांधीगाम स्वरूप युनिवैर्सिटी
- २००३ इंटिग्रिटी पुरस्कार ट्रान्सपरन्सी इंटरनेशनल
- १९९८ केअर इंटरनेशनल पुरस्कार केअर (संस्था)
- १९९७ महावीर पुरस्कार
- १९९६ शिरोमणी पुरस्कार
- १९९२ पद्मभूषणराष्ट्रपती
- १९९० पद्मश्री राष्ट्रपती
- १९८९ कृषिभूषण पुरस्कार महाराष्ट्र सरकार
- १९८६ इंदिरा प्रियदर्शिनी वृक्षमित्र पुरस्कार भारत सरकार
- २०१५ मोहन धारिया राष्ट्रनिर्माण पुरस्कार वनराई फाउंडेशन

लष्करात असताना पाच पदके

संदर्भ[संपादन]

खरेखुरे (लेखसंग्रह), युनिक फीचर्स, २००६, संपादक सुहास कुलकर्णी, 'अणा हजारे' (लेख), लेखक मल्हार अरणकल्ले, पाने ५८ ते ६५

^ "अणा हजारे : आत्महत्येचे विचार ते जनलोकपाल - एक प्रवास". १७ एप्रिल, २०१२ रोजी पाहिले. १९६३पासून सैन्यात वाहनचालक म्हणून १५ वर्ष सेवा. |एकरोसदिनांक=

मधील दिनांक मूळये तपासा (सहाय्य)

^ "जननायक अणा हजारे". Archived from the original on २५ ऑगस्ट २०१४. १७ एप्रिल, २०१२ रोजी पाहिले. १९६३ साली सैन्यदलात वाहनचालक म्हणून १५ वर्ष सेवा. |एकरोसदिनांक= मधील दिनांक मूळये तपासा (सहाय्य)

^ "पद्मभूषण अंवोर्डीज (पद्मभूषण पुरस्कारविजेते)" (इंग्रजी भाषेत). Archived from the original on २५ ऑगस्ट २०१४.

^ एक्सप्रेस न्यूज सर्टिफिस. "Lokpal Bill: Team Anna, govt fight hard today for consensus" (इंग्रजी भाषेत). नवी दिल्ली. १५ जून २०११ रोजी पाहिले.

□ यादव जा a b Ghosh, Avijit. "I was re-born in the battlefield of Khem Karan". टाइम्स

ओफ इंडिया. १७ एप्रिल २०११ रोजी पाहिले.

□ यावर जा a b Trishna Satpathy,, Aasha Kapur Mehta. "Escaping poverty: the Ralegan Siddhi case (इंग्रजी मजकूर)" (इंग्रजी भाषेत) (119). हैदराबाद. ISSN 978-1-906433-20-8
Check |issn= value (सहाय्य). 14 June 2011 रोजी पाहिले.

^ "From driver to driving force (इंग्रजी मजकूर)". द हिंदू चैनलई,भारत. ११ एप्रिल २०११ रोजी पाहिले.

□ यावर जा a b "Inspiring Indians » Anna Hazare" (इंग्रजी भाषेत). Archived from the original on २५ ऑगस्ट २०१४. 14 June 2011 रोजी पाहिले.

^ Gosling, David L. Religion and ecology in India and Southeast Asia (इंग्रजी भाषेत). London. pp. 64–6. ISBN 0-415-24031-X.

^ "Anna Hazare: The Man and His Philosophy (इंग्रजी मजकूर)". १७/०८/२०११ रोजी पाहिले. |एक्सेसदिनांक= मधील दिनांक मूळे तपासा (सहाय्य)

^ "Anna Hazare: The man who can't be ignored (इंग्रजी मजकूर)". The Times of India. 7 April 2011.

^ Seabrook, Jeremy. Victims of Development: Resistance and Alternatives (इंग्रजी मजकूर). लंडन. pp. 109–17. ISBN 0-86091-385-6.

^ "Who is Anna Hazare? (इंग्रजी मजकूर)". 2011-08-17 रोजी पाहिले.

^ राजीवलोचन, भिता. "Gramvikas in Ralegan Siddhi (इंग्रजी मजकूर)" (इंग्रजी भाषेत). ११ जुलै २०११ रोजी पाहिले.

^ <http://maharashtratimes.indiatimes.com/articleshow/msid-3561128,prtpage-1.cms>

वाई दुवे[संपादन]

Commons-logo.svg

विकिमीडिया कॉमन्सवर

अण्णा हजारे

संबंधित संचिका आहेत

अण्णा हजारे यांचा अल्पपरिचय (मराठी मजकूर)

Anna Hazare (इंग्लिश मजकूर)

Co-ordinator,
Internal Quality Assurance Cell
BMC's, College of Social Work
Chopda, Dist. Jalgaon

Principal
Bhagini Mandal Chopda Sanchalit
College of Social Work,Chopda

भागीनी बैंडक संघलीत समाज
सहविद्यालय,

कार्य

चोपडा, जि. जळगाव

विद्यार्थी नांव	:- श्यामसिंग मनराज राठोड
विषय	:- ग्रामीण समाजवी उद्दिष्टे.
पर्सन	:- एम.एस.डब्ल्यू., वर्ष द्वितीय
सन	:- २०१९-२०२०.
गार्डर्शकाचे नाव	:- प्रो. नरसिंग वळवी.

१.२ उद्दिष्टे :

या घटकाचा अभ्यास केल्यानंतर तुम्हास -

- ग्रामीण समाज ही संकल्पना स्पष्ट करता येईल.
- ग्रामीण-नागर समाजातील भेद (फरक) सांगता येतील.
- ग्रामीण-नागर सातत्य ही संकल्पना समजावून घेता येईल.
- ग्रामनगरवाद ही संकल्पना विशद करता येईल.

१.३ विषय विवेचन (Presentation of Subject Matter)

ग्रामीण समाजातील कांही महत्वाच्या संकल्पना समजावून घेण्यासाठी या पहिल्या अध्ययन घटकाचे चार भाग पाडलेले आहेत. पहिल्या भागात ग्रामीण समाजाची व्याख्या व वैशिष्ट्ये यांचे विवेचन करण्ताय येईल. दुसऱ्या भागात ग्रामीण-नागर समाजातील भेद विशद केले जातील. तिसऱ्या भागात ग्रामीण-नागर सातत्य ही संकल्पना स्पष्ट केली जाईल. तर चौथ्या विभागात ग्रामनगरवाद ही संकल्पना स्पष्ट केली जाईल.

१.३.१ ग्रामीण समाज (Rural Society)

ग्रामीण समाज ही ग्रामीण समाजाच्या अभ्यासातील केंद्रीय संकल्पना आहे. साधारणपणे जे नगर किंवा शहर नाही त्यास खेडे किंवा गाव मानले जाते, जेथे कमी लोकसंख्या असून शेती हा मुख्य व्यवसाय असतो, त्यास ग्रामीण समाज असे म्हणतात. तथापि एवढ्यावरून ग्रामीण समाज म्हणजे काय हे लक्षात येत नाही. त्यासाठी ग्रामीण समाजाच्या म्हणजेच खेड्याच्या कांही व्याख्या अभ्यासणे उचित ठरते.

१) प्रा. चंद्रकांत खंडागळे : ग्रामीण समाज म्हणजे सापेक्षतः लघु आकाराच्या भूप्रदेशातील अशी मानवी वसाहत की जिच्यामध्ये लोकसंख्येची घनता कमी असून प्राथमिक संबंधाचे प्राबल्य असते आणि मुख्यतः कृषीप्रधान असे आर्थिक, सामाजिक व सांस्कृतिक जीवन आढळते.

२) पुराणातील व्याख्या : त्रि. ना. अंत्रे यांनी 'गावगाडा' या त्यांच्या ग्रंथात पुराणातील खेड्याची पुढील व्याख्या नमूद केलेली आहे. "तिच्याभोवती कीर्दसार-बहितीला योग्य-जमीन आहे व जिच्यामध्ये मातव्वर शेतकरी व पुष्टकळसे मजूर आहेत. अशा वसाहीमध्ये ग्राम असे म्हणतात.

३) त्रि. ना. अंत्रे : यांनी 'गावगाडा' या ग्रंथात खेड्याची पुढीलप्रमाणे व्याख्या दिलेली आहे, "खेडणे म्हणजे जमीन कसणे व खेडूत म्हणजे जमीन कसणारा. तेव्हा खेडूतांची जी वस्ती ते खेडे. ज्यामध्ये प्रधान धंदा शेती व भरण्याची वस्ती शेतकळ्यांची असते. त्या गावाला खेडे किंवा गावढे म्हणतात. आणि तद्व्यतिरिक्त गावांना शहर मानतात.

४) राधाकमल मुखर्जी : खेडे म्हणजे असा मानवी समूह की ज्याच्या ठिकाणी सापेक्ष अशी सांस्कृतिक व सामाजिक साम्ये आढळतात, ज्याचे स्वरूप अनौपचारिक व प्राथमिक समूहासागरे असते. तेथे लोकसंख्येची घनता कमी असून शेती हाच प्रमुख व्यवसाय असतो.

ग्रामीण समाजाची वैशिष्ट्ये

१) सजातीय समाज (Homogeneous Society) : ग्रामीण समाज हा सजातीय स्वरूपाचा समाज असतो. ग्रामीण समाजात वेगवेगळ्या धर्मांचे, जातीजमातीचे, वर्गांचे लोक रहात असले तरी त्यांचे जीवन प्रत्यक्ष-अप्रत्यक्षपणे शेती व्यवसायावर आधारलेले असल्याने त्या सर्वांची मानसिकता व जीवन पद्धती बद्ध्याच प्रमाणात एकसारखी असते. त्यांचे विचारआचार, रुढीपरंपरा, सणउत्सव, वेषभूषा व केशभूषा, सर्वांची श्रद्धा, मूल्ये, भोजनपद्धती इत्यादी वाची बहुतांशी एकसारख्या (समान) असतात. त्यामुळे ग्रामीण समाजात सजातियता मोठ्या प्रमाणावर दिसून येते.

२) शेतीप्रधानता : शेती हा ग्रामीण समाजाचा मुळ्य व्यवसाय असतो. तेथील बिगरशेती व्यवसायही (उदा. पशुपालन, तुगधव्यवसाय, मधुमक्खिका-पालन, रेशमी किड्यांची पैदास, शेती अवजारांची निर्मिती इ.) शेतीशी संबंधित व शेतीला पूरक असेच असतात. म्हणूनच खेडूत व शेतकरी तसेच ग्रामीण समाज व शेती किंवा कृषक समाज हे शब्द समानर्थी वापरले जातात. शेती व्यवसायात जमीन हे संघर्षी निर्मितीचे मुळ्य साधन मानले जाते. त्यामुळे जमीन असणाऱ्या व्यक्तींना प्रतिष्ठा मिळते. परिणामी जमीनीवर आपला मालकीहक्क कायम राहण्यासाठी प्रयत्न केले जातात. आणि जमीन नसणारे लोकही जमीनधारक होण्याचे घ्येय बाळगतात.

शेती व्यवसायाच्या ग्रामीण समाजाच्या सामाजिक व सांस्कृतिक जीवनावर मोठा प्रभाव आहेत. तेथील लोकांच्या सामाजिक आंतरक्रिया व सामाजिक संबंध, गैरीरिवाज, पांपरा, श्रद्धा, मूल्ये, विविध कला, सणसमांग, पोथाख, खाण्यापिण्याच्या सर्वांची, घरातील सामानसुमान इत्यादीवर शेती व्यवसायाची छाप पडलेली दिसते. तसेच तेथील लोकांच्या व्यक्तिमत्त्वाच्या व सामूहिक जीवनाच्या जडणपडणीत शेती व्यवसायाचा मोठा वाटा असतो. त्यामुळेच शेतीप्रधानता हे ग्रामीण समाजाचे महत्त्वाचे वैशिष्ट्य ठरते.

३) विशेषीकरणाचा अभाव : ग्रामीण समाजात विशेषीकरण आहेत नाही. म्हणजे तेथील लोक कोणतेतरी एकच एक विशिष्ट कार्य करीत नाहीत. कारण शेती करणाऱ्या व्यक्तीस नांगरणी, पेरणी, कोळपणी, भांगलणी, पिकास पाणी पाजणे, खत घालणे, कापणी करणे मछलणी करणे, इत्यादी विविध प्रकारची कामे करावी लागतात. त्याचबरोबर त्यांना शेतीशी संबंधित असणाऱ्या इतर क्रिया-प्रक्रियेंचेही थोडेफार ज्ञान असते. शेतकरी कुटुंबातील स्त्रिया व मुले यांनाही शेतीकामाची माहिती असते व ते शेतीतील कामास हातभार लावीत असतात. त्यामुळे ग्रामीण समाजात विशेषकरण आहेत नाही.

४) निसर्गाचा प्रभाव : ग्रामीण समाजावर निसर्गांचा मोठा प्रभाव असतो. शेती व्यवसायामुळे ग्रामीण लोकांचा निसर्गातील हवा, पाणी, ऊन, वारा, माती, पशुपक्षी, वनस्पती इ. घटकांशी नित्य व घनिष्ठ संबंध येतो. त्यांचा उदरनिर्वाह निसर्गावर अवलंबून असल्याने ते निसर्गशक्तीचा उपयोग करून घेत असतात. परंतु निसर्गशक्तीच्या स्वरूपाचे यथार्थ ज्ञान त्यांना असते नसते. त्यामुळे ते निसर्गशक्तीवर पुरेसे नियंत्रण ठेवू शकत नाहीत. म्हणून ते निसर्गशक्तीना शरण जातात. त्यांना देवदेवता मानू लागतात. (उ. वायुदेवता, जलदेवता इ.) त्यांना प्रसन्न ठेवण्यासाठी त्यांची पुजाअर्चा करतात. त्यामुळेच ग्रामीण लोक धर्मश्रद्धा, कर्मकांड, रुढी परंपरा यांना अधिक महत्त्व देतात. थोडक्यात ग्रामीण लोक आपल्या गरजापुर्तीसाठी निसर्गावर अवलंबून असल्याने त्यांची निसर्गाधिनता बाढते व ते दैवताची बनतात. ग्रामीण लोकांच्या सामाजिक आंतरक्रिया व सामाजिक संबंध तसेच सांस्कृतिक जीवन यावर मोठा प्रभाव असतो.

५) लहान आकारमान : नागर समाजाच्या तुलनेत ग्रामीण समाजाचे आकारमान लहान असते. शेती व्यवसायासाठी अधिक जमीन लागत असल्याने समाजाचे राहण्यासाठी कमी जागा वापराबी लागते. साहजिकच ग्रामीण समाजातील लोकांच्या वसतिस्थानाची जागा लहान आकाराची असते. तसेच नगराच्या तुलनेत तेथील लोकसंख्येचे प्रमाण व घनताही कमी असते.

६) कुटुंब प्रभाव : ग्रामीण समाजावर कुटुंब या सामाजिक समूहाचा मोठा प्रभाव असतो. नागर समुदायप्रमाणे ग्रामीण समाजात ऐच्छिक मंडळे फारसी नसल्याने व्यक्तीच्या बहुतेक सर्वच गरजा पूर्ण करण्याचे काम कुटुंबालाच करावे लागते. व्यक्तीचे जीवन पुष्कळ अंभी कुटुंबातच व्यक्तीत होत असल्याने कुटुंबातील व्यक्तींमध्ये परस्पर प्रेम व सहकार्य मोठ्या प्रमाणावर असते. व्यक्तीच्या सर्व क्षेत्रातील वर्तनाचे नियंत्रणही कुटुंबच करीत असते. व्यक्तीचा सामाजिक दर्जा तिच्या कुटुंबावरुनच ठरविला जातो. माधारणपणे मालमत्ता ही भिन्न मालकीची नसते. तर कुटुंबाच्या मालकीची असते. कुटुंब हाच उत्पादनाचा व उपभोगाचा घटक असतो. कुटुंबाच्या काही परंपरा व कुलाचार असतात व त्यांचे पालन व्यक्ती निघेने करीत असतात. अशा प्रकारे ग्रामीण समाजात कुटुंबाचा प्रभाव सर्वत्र आढळतो.

७) प्राथमिक संवंधाचे प्रावल्य : ग्रामीण समाजात प्राथमिक संवंधाचे प्रावल्य असते. लहान आकार व कमी लोकसंख्या यामुळे ग्रामीण समुदायातील सर्वच व्यक्तींमध्ये समोरासमोरचा नित्य व घनिष्ठ असा संपर्क असतो. सर्वजण एकमेकांना नावानिशी ओळखत असतात. त्यामुळे त्यांच्यातील संवंधात निकटतेचे, आपलेपणाचे व सहकार्याचे प्रमाण जास्त असते. त्याचबरोबर व्यक्तीचा बहुतेक वेळ कुटुंब, मित्रपरिवार, शेजार अशा प्राथमिक समूहात व्यतीत होत असल्याने त्या सर्वांमध्ये घनिष्ठ संवंध प्रस्थापित होतात. त्यामुळे ग्रामीण समाजास प्राथमिक समूहाचे स्वरूप प्राप्त होते आणि तेथील व्यक्तींमध्ये प्राथमिक संवंधाचे प्रमाण जास्त आढळते.

८) साधे जीवन : ग्रामीण समाजातील लोकांचे जीवन साधे असते. शेती हा प्रमुख व्यवसाय फारसा फायदेशीर असत नाही. विशेषत: छोट्या शेतकऱ्यांचा शेती व्यवसाय हा नेहमीच तोट्यात असतो. त्यामुळे त्यांना गरजापूर्तीसाठी सतत कर्ज काढावे लागते. भूमिहीन लोकांना इतरांच्या शेतात फक्त हंगामात रोजगार मिळतो. इतरवेळी बेकार रहावे लागते. त्यामुळे शेतकरी तसेच शेतमजूर यांना काटकसरी व्हावे लागते व साधे जीवन अनुसरावे लागते. नागर समाजातील लोकांप्रमाणे त्यांना दिखाऊपणाच्या किंवा चैनीच्या वस्नंवर खर्च करणे परवडणारे नसते व त्यांची त्यांना गरजाही वाटत नाही. त्यांचे उत्पन्न हे अपुरे तसेच अनिश्चित असते. म्हणून ते मूलभूत गरजा भागविण्यासच प्राधान्य देतात व दुव्यम किंवा चैनीच्या गरजांकडे दुर्लक्ष करतात. ग्रामीण समाजातील सर्व व्यक्ती एकमेकांना चांगल्याच ओळखत असल्याने त्यांना चैनीच्या वस्नू खेण्याची कृत असत अधिक पसंत करतात.

वरील विवेचनावरुन ग्रामीण समाज ही संकल्पना स्पष्ट होते.

१.३.२ ग्रामीण-नागर भेद (Rural-Urban dichotomy or differences)

ग्रामीण समाज व नागर समाज हा दोन्ही समाजांचे यथार्थ आकलन होण्यासाठी हा दोन्ही समाजातील भेद किंवा फरक समजावून घेणे गरजेचे ठरते.

प्रास्ताविक : समुदायाचे ग्रामीण समुदाय (गाव किंवा खेडे) व नागर समुदाय (नगर किंवा शहर) असे दोन प्रकार पडतात. त्यापैकी नागर समुदायाचा समग्र व पद्धतशीर अभ्यास नागर समाजशास्त्रात होतो. नागर समुदायाचे